

ע"פ 79535/01 - ס"ו נגד מדינת ישראל, גיל אשבל

בית המשפט המחוזי בחיפה

14 ממרץ 2019

ע"פ 19-01-79535 ס"ו (עציר) נ' מדינת ישראל ואח'

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר

עדן חן-ברק

המערער

ס"ו (עציר)

עו"ב"כ עו"ד סليمאן סליםאן

נגד

המשיבים

1. מדינת ישראל

עו"ג פרקליטות מחוז חיפה - פליין

2. גיל אשבל

פסק דין

ערעור הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופט שלמה בגין) שניתנו ביום 18/3/18 ובים 18/9/18 בהתאם, במסגרתו הורשע המערער בעבירות של חבלה בمزיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413ה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין; פצעה כשבירין מזוין - עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) + 334 לחוק העונשין, והsegת גבול כדי לעبور עבירה - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין.

על המערער נגזרו 6 חודשים מאסר בפועל, 4 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים, ותשלום פיצוי למתלון בסך של 10,000 ₪.

לאחר מתן גזר הדין, נערכו מספר דיונים לעניין אופן ריצוי העונש.

המערער נמצא ע"י הממונה על עבודות השירות כבלתי מתאים לביצוע עבודות שירות, ואולם בהמשך ולאחר שהופנה לקבלת חוות דעת מהפסיכיאטר המחויז, אשר מצא אותו כשיר לשאת את עונשו, וכשיר לבצע עבודות שירות, הורה בית המשפט קמא לממונה על עבודות השירות לאתר למערער מקום עבודה מתאים ובסופה של דבר נקבע כי העונש ירוצח בדרך של עבודות שירות (ראתה החלטת בית המשפט קמא מיום 18/12/19).

א. העבודות שנקבעו בביהם"ש קמא, וקביעות פסק הדין:

.1. ביום 6.10.10, סמוך לשעה 20:00, ברחוב הנתקה 66 בחיפה (להלן: "הבניין"), בחניון הבניין, גרם

עמוד 1

המערער נזק בمزيد לשלוות גלגלי רכבו של גיל אשבל (להלן: "המתلون") באופן שניקב באמצעות חפץ חד אשר החזיק بيדו (פליר מסוג 'לדרמן'), שלושה מגללי הרכב מסוג מרצדס.

2. בשלב מסויים הבחינו המתلون ושני בניו הבגירים במערער (זאת בעת שהיה במרפסת דירתם), וירדו אל החניון, אז החל בין הצדדים עימות פיזי במהלכו ذكر המערער את המתلون בבטנו באמצעות החפץ החד אותו החזיק. כתוצאה ממשיעי המערער נגרם למתلون פצע דקירה באורך 5 מ"מ ברום הבطن. נגרם למתلون נזק רכוש בעלות של 1,200 ₪ בגין הצורך להחליף את ארבעת גלגלי הרכבו שניזוקו.
3. המתلون, שעבד בעבר כמנהל אגף התברואה בעיריית חיפה, טען כי הרקע לניקוב גלגלי הרכבו קשור בפעולות נקם מצד עובדו לשעבר, עומר זידאן (להלן: "זידאן"), אשר נתפס ע"י המתلون בעת שганב דלק מרכיבי העירייה, ובעקבות כך הגיע המתلون תלונה נגד זידאן במשטרה.
- בהכרעת הדין צוין כי מבדיקת פלט השיחות מספר הטלפון של המערער עלה כי קיימות מספר שיחות בין המערער לבין אותו זידאן: לפניו ביום האירוע עצמו, וכן בסמיכות זמינים לאירוע נשוא תיק זה, על אף שהמערער הכחיש בחקרתו כל היכרות עם אותו זידאן.
4. בהכרעת הדין נקבע כי יש לקבל את גרסת המתلون לעניין נסיבות התרחשות האירוע.
- צוין כי לאור העובדה שהגלגלי הרכבו של המתلون נזקו פגמים קבועים קודם הערעור, מבלתי שנתפסו הגורמים שביצעו את המעשים הנ"ל, ערכו המתلون ושני בניו משמרות בהן תצפות על חניון בניין מגוריהם. בעקבות תצפית זו הבחן אחד מבניו של המתلون במערער מתקרב לרכבו של המתلون, ומיד לאחר מכן ירדו המתلون ובניו אל הרכב, כאשר הם מצודים במצלמה ובגэ מדמייע לצורך הגנה עצמית.
5. בית המשפט קמא קבע כי תמונות שצולמו בעת האירוע ע"י בניו של המתلون תומכות בגרסאותיהם של המתلون ובניו, שכן ניתן לראות בהן בבירור את המערער כשהוא מחזיק בסכין בנתיק מנומר - כפי שתואר על ידי המתلون ובניו.
- כן נקבע כי עולה מחוות דעת השогשה, שצמייגי הרכבו של המתلون נזקו בכל אחד, כאשר הנזקים נעשו באמצעות אולר לדרמן, שנראה بيديו של המערער, בתמונות שהוזגו.
- בית המשפט קמא קבע כי שילוב ראיות אלה יחד עם עדות המתلون ובניו מובילה למסקנה כי המערער נכנס לחניותו של המתلون, ניקב את צמייגי הרכבו כפי שהדבר תואר ע"י המתلون ובניו.
6. ביחס לדקירה קבע בית המשפט קמא כי עדויות המתلون ובניו, מקום פצע הדקירה, התמונה המשקפת את הפגיעה, התעדות הרפואית, ולהב הסcin אין מותירות ספק כי פצע הדקירה נגרם מסcin הלדרמן בה אח兹 המערער במהלך העימות מול המתلون, כשהמערער עשה בה שימוש וذكر את המתلون תוך כדי העימות הפיזי ביניהם.
- בית המשפט קמא ציין כי עדויותיהם של המתلون ובניו היו עקביות ודומות מאוד, וכי הן היו מבוססות היבט בריאות.

7. בית המשפט קמא דחה את גרסתו של המערער לפיה המטען במדרכת הרחוב לבחורה עמה היה אמור להיפגש באותו הערב, כאשר אז, לטענתו, הותקף ע"י המטלון ובינוי, וכי המטלון ובינוי הם אלו שניקבו את הצמיגים של הרכב שלהם על מנת ליצור עצם מניע לתקיפתו.

נקבע כי מדובר בגרסה מלאת סתרות, חסרת היגיון ובעל חוסר סבירות קיזוני שאין לה כל אחיזה בחומר הראיות בתיק.

עוד צוין כי עדותו של המערער לא הייתה מהימנה.

8. באשר לעונש נקבע כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות ביצוע העבירות, בשים לב לתוכנו שקדם לעבירה הינו בין 6 חודשים מאסר ועד 18 חודשים מאסר בפועל על תנאי ופיזיו לדורבן העבירה.

בית המשפט ציין כי המערער הינו גרש, אב לבנות בגילאי 17 ו-18. בית המשפט התייחס לנסיבותו האישיות של המערער - נוכחותו בעת הפיגוע במסעדת "מצה" בחיפה, ומצבו הרפואי בעקבות אירוע זה המלמד על כך שהמערער סובל מפגיעה נשית אשר מנעה ממנו לשוב לתפקיד מלא הן בפן האישית והן בפן המקצועית, ובשל כך נפצעה פרנסתו והוא נקלע למצוקה כלכלית.

כן קבע בית המשפט קמא כי בשים לב לכך שהעבירות בוצעו בשנת 2010- כ-8 שנים לפני מועד מתן גזר הדין, ומАЗ המערער לא הסתבר בנסיבות עבירות נוספות, וניהל אורח חיים נורטטיבי, יש לגוזר על המערער עונש בתחרית מתחם הענישה שנקבע כאמור לעיל- קרי- 6 חודשים מאסר אשר כאמור ירצו בעבודות שירות ולא במאסר בפועל.

ב. טענות הצדדים בערעור (בתמצית):

המערער:

9. ביחס להכרעת הדין נטען כי בית המשפט קמא לא בחר אפשרויות התרחשותו של תרחיש חלופי המתישב עם חפותו של המערער, זאת גם אם מדובר בתרחיש בעל סבירות נמוכה, ולפיכך יש לזכות את המערער.

נטען כי המערער הצבע על תרחיש חלופי לפיו המטלון ובינוי ריססו גז פלפל על פניו של המערער טרם נזכר המטלון, וכתוואה מחדרת גז הפלפל עיניו, **לא** הבחן המערער בתרחיש סביבו, ובמהלך ניסיונות של המטלון ובינוי להכניית המערער נפגע המטלון בבטנו, זאת מבלי שהסיכון כוונה לעבר המטלון, אלא הפגיעה הייתה מתכוונה לא מכוונת, ולא מתוך מודעות של המערער.

עוד נטען כי נפל פgem באופן קביעה הממצאים העובדיים ע"י בית המשפט קמא, שכן בית המשפט קמא הסתמן על עדויות סבירה.

10. לעניין גזר הדין נטען כי פסקי הדין שהביא בית המשפט קמא בגזר דין עוסקים בנסיבות חמורות בהרבה מהנסיבות שבעניינו, ומכאן שלא היה מקום ללמידה ממקרים אלה על מתחם הענישה המתאים לתיק דין, בעוד שמתחם העונש ההולם לנסיבות ביצוע הפעולות בעניינו אינו כולל עבודות שירות אלא הינו בין 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנה ועד 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים.

עוד נטען כי העונש המתאים במקרה דין, בשים לב לחפות הזמן ממועד ביצוע הפעולות ולנכותו הנפשית של המערער בשיעור של 100% עקב פגיעתו בפיגוע במסעדה מצה בחיפה, הינו 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנה.

כן מבוקש כי ככל שבית משפט זה יותיר את מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא על כנו, איזו, יש להרוג מתחם הענישה שנקבע ולקבוע כי עונשו של המערער יהא מאסר על תנאי, נוכח תהליך השיקום שעבר המערער מיום ביצוע הפעולות לפני כ- 9 שנים ועד היום, שכן ביצוע עבודות שירות יbia לקטיעת ההליך השיקומי של המערער.

המשיבה:

11. אין מקום להתערב בפסק דין של בית המשפט קמא, שכן ביחס להכרעת הדין מדובר בקביעות מצאים עובדיים על בסיס התרומות מעדים - קביעות שאין ערכאת הערעור נוטה להתערב בהם.

ביחס לגזר דין נטען כי מדובר בעבירות קשה (פגיעה בגוף וברכו), וכי בית המשפט קמא הקל מאוד עם המערער בכך שקבע 6 חודשים מאסר בלבד אשר ירצו בעבודות שירות.

ג. דין והכרעה:

לאחר שבחנו וסקלנו טענות הצדדים, עיינו במלוא חומר הראיות שהונח בפני בית המשפט קמא, ושהוגש לעיונו, סבורים אנו כי יש לדחות את הערעור ככל שהוא נוגע להכרעת הדין, שכן אין בנסיבות העניין מקום להתערב בהכרעת דין של בית המשפט קמא - הכרעה המבוססת ברובה על קביעת מצאי מהימנות ועובדיה וכן על מסקנות ראיות ונכונות שאין לנו אלא לאם כפי שזוכה:

12. ראשית נזכיר את הכלל לפיו ערכאת הערעור לא תתערב במקרים עובדה ומהימנות של הערכאה הדינונית, שיתרונה הוא יכולת ההתרומות הישירה מן העדים באופן בלתי אמצעי, אלא במקרים חריגים ביותר בהם טעתה הערכאה הדינונית טעות בולטת היורדת לשורשו של עניין, בהערכת העדויות או כאשר המסקנות שהסיקה הערכאה הדינונית מן העובדות אין מתחייבות מהן, וכן כאשר מצאי הערכאה הדינונית מתבססים על שיקולים שבහיגון בלבד ולא על הערכת מהימנות. ראה: ע"פ 08/6695 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26/01/09); ע"פ 07/425 **פלוני נ' מדינת ישראל** (05/11/07), ע"פ 12/6460 **פרעון נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 2/4/14.

13. הכרעת הדין במקרה דן מבוססת על ראיות ישירות, ועל מהימנות מספר עדים, שמסרו עדות מפורטת בפני בית המשפט כאמור, כך שלערכאה הדינונית יתרון העומד על כנו:

"**עלינו קביעת העובדות שמהן מוסקות המסקנות, ביחס לגבי מהימנותם של עדים, עומד יתרונה של הערכאה הדינונית על כנו, וכלל אי ההטעבות המשורש בשיטתנו תקף הוא"** - ע"פ 9710 **הילל נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 18/02/2014, ע"פ 2661 **בחרידין יחייב נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 12/11/2013, ע"פ 7/11/2013.

14. עוד נזכיר את ההלכה לפיו ערכאת הערעור אינה בודקת מחדש את צדקת /או את הרשותו של המערער אלא את כשרותו או פסולתו של פסק הדין בערכאה הדינונית (ע"פ 125/50 **יעקובוביץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד 514, 560 ו-ז 1952), כאשר דרך הבדיקה הערעורית צריכה להתמקד בבדיקה קובלות הראיות, ואופן ההנמקה, מבלתי להידרש לנитוח ראייתי כפי שמצבעת אותו הערכאה הדינונית.

15. הערעור מתמקד למעשה בהרשעה הנוגעת לפיצוע המתלון באמצעות סכין הדרמן (סcin שהחזיק המערער, ושנקבע כי עשה בו שימוש לצורך הפגיעה בגלגלי רכבו של המתלון), כאשר נטען כי הממצא העובדתי שקבע בית המשפט מסביר תרחישים חולפיים, ובכלל זה תרחש לפיו הפגיעה במתלון ארעה כאשר הוא ובנו היו בתנועה לכיוון המערער, ומבלתי שהסכין כוננה כלל למתלון.

עוד נטען כי קיימת אפשרות לפיה ריסום המערער בNEG פלפל ארע **לפני** הפגיעה במתלון, ועל כן ומשנגןע המערער בעינו מהגז, הוא ממליא לא יכול היה להבחין בתרחש, ולא הייתה לו כל מודיעות לפגיעה במתלון.

16. אין בידיינו לקבל טענה זו כלל ועיקר:

כל שהדבר נוגע להרשעה בקשר לפיצוע המתלון קבע בית המשפט כאמור כי הוא מקבל במלואה את עדות המתלון לפיה:

"ואז הוא התקרב מולנו, בקשו מمنו לעזר אמרנו לו חכה תגיע משטרת ואז הוא שלח את היד שלו לכיוון שלי זהה לו משחו ביד, הרגשתי חבטה בבטן, ואז אמרתי יש לו סcin, ואז אני ובני ליאור ריסנו אותו בNEG פלפל שהוא לנו ולעמית היתה מצלה, כל הזמן אני אמרתי שיש לו סcin...." - ראה ציטוט בפסק הדין הלקו מהודאות המתלון מיום האירוע בשר' 26-11.

בבית המשפט אף חזר המתלון על עדות זו באומרו:

"...התחיל לתקדם לעברנו, אמרנו לו תעוצר...והוא המשיך לתקדם. ברגע זהה הבחןתי שיש לו ביד כל', מבחינתי זהה את זה כסcin. אמרתי עוד פעמי עזרו, הנאשם המשיך לתקדם כלפינו...הצלחתי לתפוס אותו בחולצתה...נסיתי להרחק את היד שלו שהחזיקה מבחינתי את הסcin. אמרתי גם יש לו סcin. התפתח מאבק ביןי לבין הנאשם. עמידת מצלם את המאבק, ליאור עבר והפעיל את התרסיס הפלפל על שנינו..." - עמ' 17 שר' 17.

כן ראה תשובהו לשאלת:

"ש. באיזה שלב ליאור ריסס פעם ראשונה את הנאשם בNEG ?"

ת. **בשלב שאנו נאבקים** - עמ' 23 שר' 30.

.17

עדות זו של המתلون עלתה בקנה אחד גם עם עדות בנו עמית כי שהובאה בפסק הדין כדלקמן:

"...אבי ניגש אליו...ואז הוא נעמד מול אבי ואז רأיתי שהוא חד יצא מהיד שלו ואז צלמתי את זה ואז ממש ברגע שבאי אמר לו לעצור הוא לא ניסה לבסוף ואז אבי והבחור החלו להתעמת ביניהם ואני צלמתי ואח' ניסה לרסס אותו בספרי....לצין כי כבר שבאי ניגש אליו הוא ذكر אותו, אני לא ראיתי את זה כי צלמתי את האירוע" - ציטוט בפסק הדין הלוקוח מהזאת עמית מיום האירוע שר' 18-12.

וכן עם עדות עמית בבית המשפט (שלא צוטטה בפסק הדין) כדלקמן:

"ת. אני היתי מאחוריו (הכוונה מאחוריו המתلون שנפגע - לא במקור - ע.ב.), ראיתי אותו מקבל מכח בבטן, זה הרגע שגרם לי להבין שאני אנסה לתפос את הפנים וזה אני מסיים עם המצלמה...אני היתי מאחוריו, אני ראיתי אותו מכופף ומתקבל מכח בבטן. הוא התכופף בגלל המכח בבטן, אני היתי מאחוריו, אני לא יודע באיזה יד זה היה.

ש. ואז אתה אומר שאביר ניסה לנטרל את הנאשם ?

ת. זה הקטע שאח שלי מצטרף, מתחילה לרסס אותו בספרי פלפל..." - עמ' 38 שר' 10.

.18

אכן מעדות האח הנוסף, ליאור, ניתן היה להבין כי הפגיעה במתalon ארעה לאחר הריסוס בגז פלפל (וכך גם ניתן להבין מהאמור בהמשך עדותו של עמית, שצין כי אינו יודע לומר אם הריסוס היה לאחר אותה מכח ספציפית או לאחר תחילת העימות- עמ' 38 שר' 22), ברם סבורים אנו כי הדבר אינו מעלה או מוריד, שכן המערער העיד ולא טען כי בגין ריסוס עינוי בגז פלפל לא היה מודע למשעו, והדבר אף לא הוכח, כאשר אף כלל לא הוכח כי הריסוס פגע בעינו, ומכאן שגם אם ארעה הפגיעה במתalon לאחר ביצוע הריסוס, אין בדבר כדי לפגוע בקביעת בית המשפט קמא כי המערער פגע במתalon כאשר הוא מודע למשעו.

.19

בקשר זה נסיף ונציין כי מכלול העדויות אף עולה כי לאחר הריסוס בגז הפלפל לא הרפה המערער מהסיכון שהחזק בידו, זאת על אף שהמתلون וילדיו דרשו ממנו לעשות כן מספר פעמים רב - **"עד שלא רתקנו אותו, לא הצלחנו להוציא לו את הסיכון מהידים"** - עדות המתلون בעמ' 25 שר' 9), דבר שאף הוא מלמד על מודעות מלאה למשעו של המערער ועל יכולתו לפעול באופן רצוני ומודע.

גם התמונה שהוגשה וסומנה כתמונה 5268 (תמונה שלטעת המתلون ובנו ממחישה את הרגע הפגיעה במתalon), יכולה ללמד על כך שהמערער היה מודע למשעו.

.20

כן נראה לקביעתו המוצדקת של בית המשפט קמא לפיה גרסת המערער עברה התפתחויות ושינויים רבים, ונדרשתה למגרי משלא נתמכה בראיה כלשהי על אף שניתן היה לעשות כן, כמו גם לקביעת בית המשפט קמא בדבר אי סבירותה ואי התאמתה לראיות האחרות.

לגרסת המערער הוא הגיע למקום במטרה לפגוש בחורה שהכיר או שביבך להכיר לראשונה באותו ערב, כאשר בעת שהלך לכיוון ביתה, התנצלו עליו לפטע המתلون ובניו, והוציאו לו את הארכן מכיסו, כאשר בהמשך ריססו אותו בNEG פלפל ותקפו אותו במכות.

המעערר אף הכחיש כי החזיק בידו סכין והכחיש כל קשר לאותה סכין.

ואולם על אף שניתנה לו ההזדמנות להביא עדות את אותה בחורה כאמור לעיל (הדין נדחה לצורך כך), הוא לא עשה כן, וכל שטען הוא שהוא אינה מוכנה לשפט פעולה זאת מבלתי שנותבקש בזמןה באמצעות בית המשפט.

אשר על כן, ובצדק, קבע בית המשפט كما כי "נראה כי הנאשם בדה מליבו את קיומה של פגישה עם אותה בחורה באותו ערב, מטעמים ברורים, על מנת לתרוץ את שהותו באותו ערב סמוך לבית המתלוננים. הסבירות על חוסר יכולתו להביא עדות נראות מאולצים וקשה היה להאמין שזו הייתה באמת הסיבה לאই הבהאתה למתן עדות מיוחדת כאשר הנאשם לא מסר פרטים מלאים עליה באותו ערב בו לטענתו הוכה קשה".

עוד נדגש, כאמור לעיל, כי עדות המערער עדמה בניגוד מוחלט הן לעדות המתلون ובניו, והן בニיגוד מוחלט לעולה מההתמונות שצולמו בעת האירוע על ידי עמידת (ת/10) בהן רואים את המערער כשהוא מחזיק את הסכין הרלבנטית, כמו גם לעובדת פצעת המתلون (פצע דקירה בבטנו).

21. ככל האמור לעיל נוספים ונזכיר שוב את האמור בפתח הדברים ביחס לאירוע הערעור בקביעת הממצאים העובדיים של הערכה המבררת, כאשר ברור כי לא זה המקירה המצדיק התרבותות כלשהי.

.22. **באשר לגזר דין:**

בית המשפט קמא אכן הלך כברת דרך לקריאת המערער בקביעת העונש בתוך המתחם שנקבע, שהינו המתחם הנכון והראוי בשימם לב לעבירות הנדונות, ונסיבות ביצוען.

יחד עם זאת ובהתחשב במצבו הרפואי של המערער, בפרט נוכח העולה מסיכום מצבו העדכני מבית החולים רמב"ם מיום 3/4/17 (מסמך המלמד כי המערער סובל מ-PTSD קרוני וקשה, עם החמרה בתסmins, סובל מנוכחות נפשית משמעותית ומוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכיה, כאשר מצבו הנפשי משליך על יכולתו התפקודית), וכן בשימם לב למועד הרבע כל כך שחלף מביצוע העבירה, כמו גם לעובדה כי מאז לא היה המערער מעורב בעבירה כלשהי, סבורים אנו כי ניתן, בנסיבות המיעודות הללו, לחזור ממתחם העונשה לקולא, ולהעמיד תקופה המאסר אשר ירוצח בעבודות שירות על 3 חודשים תחת 6 חודשים שקבע בית המשפט קמא.

23. חריגה מן המתחם לקולא אפשרית לפי לשון החוק משיקולי שיקום כאמור בסעיף 40ד: "...ה הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", כאשר הפסיכה הרחיבה את האפשרות לסטות במקרים חריגים גם לצרכים שאינם צרכי שיקום, בע"א 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 29/12/15.

שם הוכר חריג רפואי בגיןו ניתן להקל מעבר לתחזית המתחם עם מי שלקה במחלה קשה או כזה שהמאסר עלול לגרום לו סבל רב ויחודי, כאשר צוין כי מדובר בחיריג כללי המבוסס על שיקולי צדק:

"...**מלומדים הציעו לקבוע כי בית המשפט רשאי להטיל עונשים שאינם במסגרת מתחם העונש ההולם, תוך קביעה כי השיקולים לחיריג מהמתחם...אינם בגדר רשותה סגורה, ועל כן יש לקרוא לצדם חריג נוסף - חיריג מהמתחם בשל "שיקולי צדק"...קביעת חריג מטעמי צדק היא גם פתרון הרצוי לטעמי".**

במקרה דנן ובשים לב למצבו הרפואי של המערער (מצבו הנפשי ותפקידו הירוד עקב לכך), יש מקום לסתות ל��וא מהמתחם, ולהעמיד את תקופת עונש המאסר על 3 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות. אין מקום להתערב ביתר רכיביו העונש שקבע בית המשפט כאמור.

סיכום: 24

בסיומו של דבר אנו מורים כדלקמן:

הערעור ננגד הכרעת הדין נדחה. הרשותו של המערער בדיון תישאר בעינה, כפי שנפסק.

בכל הנוגע לגזר הדין - **אנו מקבלים חלקית את הערעור ומעמידים את תקופת המאסר שתורוצה בעבודות שירות על שלושה (3) חודשים, במקום התקופה שגורר בבית משפט כאמור. יתר חלק גזר הדין ישארו בעינו ללא שינוי.**

כדי להסדיר את קליטתו של המערער לריצוי בעבודות השירות אנו מורים כי המערער יתייצב ביום א' 31.3.19 עד השעה 9:00 ב厴פקדת השירות, בימ"ר עמקים המצויה במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דר רצינות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099. הממונה על בעבודות השירות יודיע לבית משפט כאמור, שגורר את הדין, על ההतכוות לריצוי העונש.

הסביר למערער כי אם יפר את הוראות המעסק מטען הממונה על בעבודות השירות ו/או את הוראות הממונה על בעבודות השירות או מי מטעמו וכן אם יבצע עבירה נוספת נספפת כל שהוא במהלך תקופת ריצוי בעבודות השירות כי אז ניתן יהיה להפקיע את בעבודות השירות ויהיה על המערער לרצות את יתרת מסרו במתќן כליאה.

המצוירות תשלח עותק פסק דין לממונה על בעבודות השירות.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ט, 14 מרץ 2019, במעמד המערער ובא כוחו, ב"כ המשיבה 1 ומשיב 2.

עדן חן-ברק, שופטת

בטיינה טאובר,
שופטת

רון שפירא, נשיא
[אב"ד]